

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720200873
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3720200873.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: V. B., trvale bytom T. XXXX/XX, W., o zaplatenie 165,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 1. októbra 2020, č.k. 13Csp/10/2020-57, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 165,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 165,66 eur od 12.1.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcej časti výroku I. p o t v r d z u j e .
- III. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 165,66 eur s príslušenstvom, nakoľko jeho právny predchodca uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere, pričom žalovaná zmluvu o úvere porušila nesplácaním splátok, následkom čoho právny predchodca žalobcu úver vyhlásil za predčasný splatný, a žalovaná túto dlžnú sumu neuhradila. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi vyčerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovanej, a nad rámec istiny si žalobca zvyšnú časť v tomto konaní neuplatnil. Súd po preskúmaní veci mal za preukázané, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu úverovú zmluvu, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver. Súd nemal za preukázané, že žalovaná mala záujem o ďalší úver, t.j. o revolvingový úver I. a II., a že podpisom zmluvy by mala uzatvárať aj ďalšie úverové zmluvy. Zmluvy o revolvingovom úvere I. a II. považoval za neplatné v celosti. Konštatoval, že je nepravdepodobné, že žalovaná mala vôľu uzatvárať takéto ďalšie úverové vzťahy a už vôbec nie bez jasne stanovených podmienok úveru a základných obsahových náležitostí úverovej zmluvy. Okrem toho súd považoval zmluvy o revolvingovom úvere I. a II. za neplatné aj z dôvodu nedodržania zákonnej písomnej formy, keď zmluvy nemajú ani základné náležitosti úverovej zmluvy. Súd bol toho názoru, že primárnym záujmom žalovanej bolo získanie úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 15.2.2010 vo výške 1.000 eur. Len veľmi malým a ťažko čitateľným písmom bolo na tejto zmluve uvedené, že sa súčasne uzatvárajú zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I. a II. Podpisom zmluvy o úvere tak žalovaná podpísala aj ustanovenie, ktoré sa týka iného právneho vzťahu, a to revolvingového úveru I. a II., ktorý mal vzniknúť v budúcnosti aktivovaným úverovej/kreditnej karty. Súd preto uzatvoril, že zmluvy

o revolvingovom úvere I. a II. sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi a plnenie, ktoré na ich základe žalovaná od žalobcu priala, je bezdôvodným obohatením, ktoré je žalovaná povinná žalobcovi vydať. Súd však mal za to, že nárok na jeho vydanie je premlčaný, pričom aplikoval § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V prvom rade upozornil na to, že súd aplikoval na vec neúčinné a protiústavné ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo Ústavným súdom SR dňa 7.2.2018 vyhlásené za nesúladne s ústavou SR. Následne sa žalobca nestotožnil so závermi súdu ohľadom absolútnej neplatnosti právnych úkonov zo zmluvy zo dňa 15.2.2010, keďže takýto záver súdu nevyplýva z vykonaného dokazovania, ale je tvorený iba subjektívnymi a ničím neodôvodnenými závermi súdu, že žalovaná nemala záujem o uzatvorenie tohto úkonu. Z vykonaného dokazovania vyplývalo, že žalovaná poskytnutý revolvingový úver pravidelne čerpala a aj ho pravidelne splácala, a preto žalobcovi nie je zrejmé, resp. vyznieva nanajvýš nelogicky záver súdu, že žalovaná o uzatvorenie tohto úkonu nemala záujem. Žalobca tiež zastával názor, že súd v priebehu konania vlastnou činnosťou rozporoval nesporné skutkové tvrdenia. Na tomto základe žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu proti žalovanej, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa písomne žalovaná vyjadrila. Napadnuté rozhodnutie považovala za správne a žiadala odvolací súd o jeho potvrdenie. Poukázala tiež na to, že je momentálne na invalidnom dôchodku, nakoľko bola dlhodobo PN od roku 2017 a invalidný dôchodok jej priznali až vo februári 2019.

4. V replike žalobca odkázal na podané odvolanie a žiadal podľa neho rozhodnúť.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP čiastočne zmeniť a žalobe vyhovieť v uplatnenej istine úveru a úrokov z omeškania a v nepatrnnej časti úrokov z omeškania rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Odvolací súd, čo sa týka namietaného nepremlčania nároku žalobcu, konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodoval vo veci samej v čase už publikovaného nálezU Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7.2.2018, publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 271/2018 s platnosťou od 27.9.2018, týkajúceho sa nesúladu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy. Ústavný súd týmto nálezom okrem nesúladu ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s ústavou rozhodol, že dňom vyhlásenia tohto nálezU v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. účinnosť a ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie ustanovenie § 5b tohto zákona do súladu s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezU v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť (čl. 125 ods. 3, 6 ústavy). Nález ústavného súdu je všeobecne záväzný odo dňa jeho vyhlásenia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

7. Podľa uvedeného nemohol byť § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa aplikovaný na túto vec a posúdené premlčanie nároku žalobcu z úradnej povinnosti (ex offa).

8. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka na premlčanie nároku súd prihliada len na námietku dlžníka. V tomto prípade zo strany žalovanej premlčanie nároku žalobcu nebolo namietané, a preto premlčanie nebolo možné posudzovať.

9. Je potrebné zopakovať, že žalobca nárok uplatnený žalobou odvodzoval zo skutočnosti, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky. Žalovanej bolo poskytnutých titulom úveru 3.781,11 eur a žalobcovi vrátila sumu 3.615,45 eur, pričom tento rozdiel žiadal žalobca od žalovanej uhradiť.

10. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

11. V civilnom sporovom konaní platí, že vykonávaniu dôkazov predchádza identifikácia skutkových tvrdení strán sporu na sporné a nesporné. Dokazovanie vykonáva súd prvej inštancie iba v prípade sporných skutkových tvrdení strán sporu a, naopak, nevykonáva dokazovanie na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán sporu. Citované ustanovenie § 151 CSP kladie na účinné popretie skutkových tvrdení protistrany kvalitatívne nároky pod podmienkou ich neúčinnosti. Popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť podporené uvedením vlastných tvrdení o predmetných skutkových okolnostiach. Stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné.

12. V priebehu konania žalovaná nijakým spôsobom nepoprela skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že uzatvorila úverovú zmluvu, titulom ktorej čerpala úver vo výške 3.781,11 eur a vrátila sumu 3.615,45 eur. Vzhľadom na pasivitu žalovanej boli tieto skutkové tvrdenia žalobcu nesporné, preto nemalo byť vykonávané súdom prvej inštancie ohľadom nich dokazovanie. Takéto nesporné skutkové tvrdenie malo tvoriť základ zisteného skutkového stavu veci, z ktorého mal vychádzať súd prvej inštancie aj pri meritórnom rozhodnutí.

13. Vzhľadom na tieto závery je potrebné zmeniť napadnuté rozhodnutie. Žalobca v konaní preukázal, že jeho právny predchodca poskytol žalovanej finančné prostriedky na základe zmluvy o úvere, ktorú žalovaná porušila nesplácaním splátok riadne a včas, v dôsledku čoho bolo pristúpené k zosplateniu celého úveru. Nebolo v priebehu konania sporné, že žalovaná suma predstavuje nezaplatenú istinu, a preto odvolací súd čiastočne zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalobe vyhovel, teda uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 165,66 eur. Z tejto sumy patrí žalobcovi i úrok z omeškania vo výške 5 % ročne podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to od 12.1.2018 do zaplatenia, nakoľko od tohto dňa je žalovaná s dlžnou sumou v omeškaní (právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 27.12.2017 s tým, že žalovaná mala uhradiť dlžnú sumu do 15 dní od spisania výzvy predčasnej splatnosti, t.j. do 11.1.2018). V zostávajúcej časti uplatneného úroku z omeškania bola žaloba súdom prvej inštancie správne zamietnutá.

14. Lehotu na plnenie odvolací súd určil v zmysle § 232 ods. 3 CSP s tým, že nezistil žiadnu okolnosť podmieňujúcu určenie dlhšej než zákonnej lehoty na plnenie. Pri výške priznanej sumy a období viac ako pol roka, počas ktorého má žalovaná vedomosť o možnosti uloženia žalovanej povinnosti, neboli žalovanou uvádzané dôvody opodstatnené pre povolenie splatenia dlhu v splátkach. V uvedenom období sa žalovaná mohla pripraviť na prípadné budúce jednorazové zaplatenie žalovanej sumy aj pri jej nepriaznivých pomeroch.

15. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanej, nakoľko bol v konaní úspešný s výnimkou nepatrnej časti v úrokoch z omeškania. O výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).